

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Seyyah — Tıpkı Türk bayrağı.. yalnız, neden yıldızının
gözü kıpkırmızı?..
Hataylı — Yirmi yıl kan ağlamaktan!..

H A S A N M E Y V A Ö Z Ü

İŞTAHSIZLIK - HAZIMSIZLIK - ŞİŞKİNLİK - EKSİLİK - BULANTI - GAZ -
SANCİ - MİDE BOZUKLUĞU - DİLPASLIĞI - BARSAK ATALETİ - İNKİBAZ -
SARILIK - SAFRA - KARACİĞER - SIKINTI - SİNİR - HORLAMAK.

ve bütün mide ve barsak rahatsızlıklarında mutlaka Hasan Meyva Özü
istimal ediniz. Mide için her yemekten sonra 1-2 tatlı kaşığı yarım bardak
su içinde ve barsak hastalıklarında her sabah veya gece yataken aç kar-
nına 1-2 çorba kaşığı yarım bardak su içinde köpürerek içmelidir.

H A S A N G A Z O Z Ö Z Ü

LİMON - PORTAKAL - ÇİLEK - MANDALİNA - AĞAÇ ÇİLEĞİ - ANANAS - FRENK ÜZÜMÜ - SİNALKO -
ŞEFTALİ - MUZ - KAYSI - ARMUD.

nevilerinde olup şekerlidir. Ve meyvaların özlerinden yapılmıştır. . HASAN MEYVA ÖZÜ'nün bütün evsafına malik
olmakla beraber mide ve barsak rahatsızlıklarına çok iyi gelir.

Şampanya ve en nefis gazozlar gibi gayet lezzetli olup evlerde ve Avrupada gazinolarda temizliği ve kolaylığı ve
ucuzluğu hasebiyle kullanılır. İngiliz ve İtalyan şerbetlerine tamamilen benzer ve onlardan daha yüksek evsafa ma-
lik ir.

Yazın sıcak günlerinde harareti en güzel teskin eder. En sıhhi bir mayidir. Mideyi bozan şerbetler yerine mutlaka
HASAN GAZOZ ÖZÜ içiniz. Şişesi kavanoz halinde 25 - 40 - 60 - 100 kuruştur.

Nezle hastalıkların kara
habercisidir

GRİPİN

bir kale gibi sizi
müdafaa eder.

Gripin nezleyi ve gripi geçirir, ha-
rareti düşürür.

Baş ve diş ağrılarına, romatizma
sancılarına, sinir ve adalelerdeki ısı-
tırlara karşı en kuvvetli deva Gri-
pindir.

Havaların çok karışık ve tehlikeli
olduğu günlerde sıhhatinizi korumak
için şüphesiz Gripin kullanmalısınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir.
İsmine dikkat. Taklidlerinden sakını-
nız ve Gripin yerine başka bir marka
verirlerse şiddetle reddediniz.

NEZLE, GRİP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalajlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

Perşembe
22 Eylül
1938
No. 246

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon:
22129
Sayısı:
10 Kr.

Ali Naciye Açık Mektup

Ne duruyorsun, yâ Ali, kalemini çekip Babıâliye savlet etsene!. (Tan) matbaasında şimdi (Kan kalesi) gibi cınler cirit oynuyor. Elinle kurduğun o müessese haftalardanberi mesdud. Nasıl açılacağı da galiba meçhul!

Sen ki matbuatın girintisini, çıkıntısını herkesten iyi bilirsin. Elbette bu işin de bir çıkar yolunu bulursun! Hesaba kitaba hacet yok; varsın bu sefer de (vira) ile olmazsa kira ile olsun!

Bir nâra salsan, eminim ki Yunus Nadiyi yeniden endişe, kâğıtçı İlyası da bir râşe kaplar. Kilitli kapılar kendiliğinden açılır!

Yoksa sahiden kendini bankacı mı oldum sanıyorsun? Meşhur kelâmdır: Her horoz kendi çöplüğünde öter. Senin şöhretinin âvazesi için de matbuat meydanı gerek, arslanım!

Gazeteciliği bıraktığın gündenberi ne bu meslekte eski haz, ne de ahçı dükkânlarında piyaz kaldı. Burunsuz Tevfik arkadaşımız bile - Babıâlide kokunu duymadığı için olacak - gazetecilikten vaz geçti. Maaşını kese biçer mahut kuşa döndürdüğü Etem İzzet, sekreterliğin uçtuğunu görünce işi patronluğa çevirdi. Hele Nurullah Ataç senakârın, saya döke evsafını bitirmiyor.

Batırıp çıkardığın gazeteleri düşünüyor da:

— Sen hakikaten bu caddenin şaşasıydın!

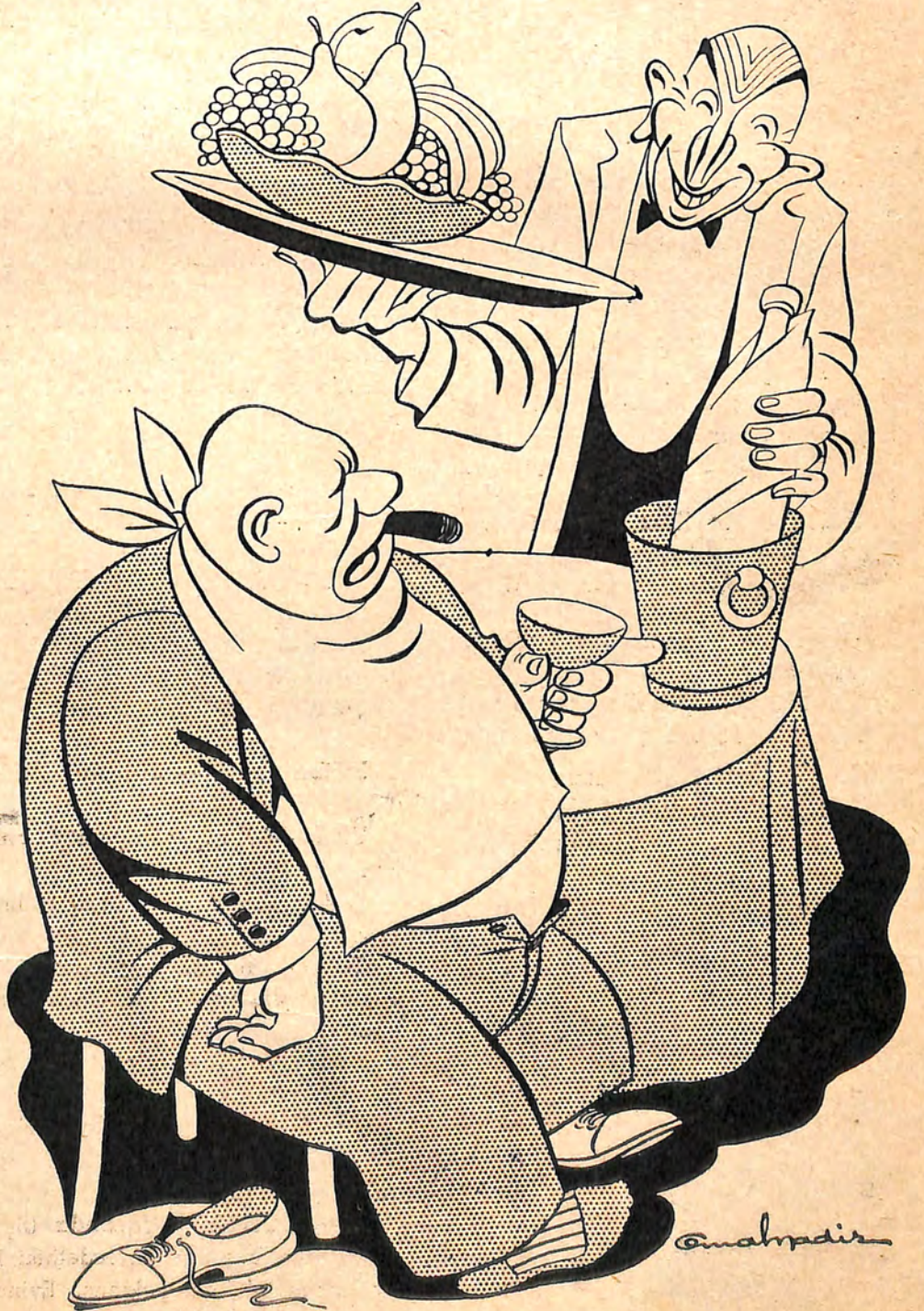
Diyorum. O ne tantanalı çıkışlar, o ne azametli batışlardı. Matbuat âleminin tulû ve gurubu şahsında tecelli ediyordu. Sensiz burası pek sönük kaldı.

Gel, tekrar makamına otur! Herkeşe mevkiini ve haddini bildir. Mesleğe döneceğini işitenlerin sevincine payan yok. Ahmet Emin, huzurunda diz

çöküp emeklemeğe, muharrirler, caddeye ayak basar basmaz eteklemeğe hazır. Koca rotatif bile, geleceğini duymuş hasretinden geviş getiriyor. Lino tipler, parmaklarına zil takmış şıkır-

datmakta, bobinler arşın arşın kollarını sana uzatmakta...

Hasretinden gözlerimiz yolda kaldı, aman çok bekletme, çabuk gel, iki gözüm!.
Orhan Seyfi Orhon

Garson — Sampanya fiyatları artık ucuzluyor pasam!..
Yeni zengin — İyi ama, bundan sonra biz ne içeceğiz?..

Tefrika No. 2

OPERET 3 PERDE

Yazan: FİSKE

Vasfi Rıza — (Kırtarak. Bana Bayan Necdet Gülten, derler, tanıdın mı şimdi?

Hazım — (Kırtarak) Bana da Madam Karabet Atmacıyan derler, sen de beni tanıdın?

Vasfi Rıza — Yoo!

Hazım — Ben de yoo!

Vasfi Rıza — Neye peşime takılıp geldin öyle ise?

Hazım — Zo, hendsin, nesin? Beni bay toktor çağırdı!

Vasfi Rıza — Haydi oradan şıllık, senin neni çağıracak?

Hazım — Ya senin neni çağıracak asma kabağı!

Vasfi Rıza — Benim boyum bosum senin gibi on tane değer!

Hazım — Para etmez. Âlem kaşa göze bakar. Menşur kelâmdır, bilmezsin? Kaş göz, üst yanı şirin söz.

Vasfi Rıza — Aman, dur hele şu kaşa göze bakayım!

(Hazım, edalı bir tavırla gözlerini süzer.)

Hazım — Tasvirini çıkardın? Dur, ben de şu boya bosa bakayım.

(Vasfi Rıza kırtarak poz almıya çalışır.)

Hazım — Beğenmedim, tohuma kaçmışsın.

Vasfi Rıza — Çok oluyorsun ha!

Hazım — Ya sen, çok olmoorsun?

VASFİ RIZA (Yalnız)

Haydi ordan cebi delik,
Vermem sana bir metelik.
Utanmıyor da üstelik,
Kırım kırım kırıyor!

HAZIM (Yalnız)

Zo inç kadar kepezelik.
Anlamoor hendsin dedik.
Sıkılmoor da üstelik
Sırım sıırım sırttoor!

VASFİ RIZA

Kırtma, hiç!

HAZIM

Sırtma, hiç!

VASFİ RIZA (Beraber)

Haydi ordan cebi delik,
Vermem sana bir metelik.

HAZIM (Beraber)

Anlamoor hendsin dedik!

Zo, inç kadar kepezelik,

Emin Belig — Kavga etmeyiniz bakayım. Haydi ikiniz de içeriye. Muayene olacaksınız.

(Hep beraber içeriye girerler. Biraz sonra perde açılır.)

BİRİNCİ PERDE

(Sahne bir hastahenenin baş doktor odası. Sağda bir yazı masası ve bir telefon. Masanın üstünde doktorluğa ait bazı eşya ve bir takım kâğıtlar. Bir yazı odası için lâzım olan temiz ve basit mobilye.)

BİRİNCİ MECLİS

Talât, Feriha Tevfik, sonra Reşit

Talât (Hastahane baş doktoru) — Gitme, sözümü bitirmedim!

Feriha Tevfik — (Acele ederek) Hepsi anladım. Yeni gelen hastalara iyi bakılacak.. Kadın elbisesi giydirilecek. (Durur.)

Talât — Sonra?

Feriha Tevfik — Sonra... Şey... Bırakmıyorsunuz ki söyleyeyim, şaşırtıyorsunuz.

Talât — Kimse onlara takılmıyacak.

Feriha Tevfik — Evet, takılmıyacak.

Talât — Peki, sonra?

Feriha Tevfik — Sonra... Şey...

Talât — Kavga etmemelerine dikkat edilecek.

Feriha Tevfik — Evet, dikkat edilecek.

Talât — Hariçten ziyaretçi gelirse konuşturulmıyacak.

Feriha Tevfik — Konuşturulmıyacak.

Talât — İlâçları muntazaman içirilecek, enjeksiyonları vaktinde yapılacaktır.

Feriha Tevfik — Evet, evet, hepsini anladım.

Talât — Dur, gitme, daha sözümü bitirmedim. Hastaların telefon numaraları yanında mı?

Feriha Tevfik — Yanımda. (Bir Kâğıt çıkarır) Buyurun. Necdetinki bu... Karabetin telefonu yokmuş. Evine bir hademe gönderdik. Kansını buraya çağırıttık. (Gitmeğe hazırlanır.)

Talât — Dur, gitme! Neden bu kadar acele ediyorsun?

Feriha Tevfik — Baş asistan bekliyor da...

Talât — (Manalı bakar) Sen onu çağır buraya...

Feriha Tevfik — A... Halbuki biz... (Kekeler.)

Talât — Sen onu çağır bakayım, söyliyeciğim mühim şeyler var.

(Feriha Tevfik hiddetli çıkar. Baş doktor arkasından bir müddet baktıktan sonra başını sallar. Telefonu alır. Numara kâğıdına bakarak çevirir.)

Talât — Alo... Orası Bay Necdet Gültenin apartmanı mı?... Kimsiniz?... Kansı mı? Ben de sizi arıyordum... Burası Şişli hastahanesi... Ben baş doktor Talât... Hayır, efendim, kaza falan değil... Sizi temin ederim ki değil... Evet, tamamen sıhhatte... Canım ne fena şeyler düşünüyorsunuz. Biraz rahatsızlık geçirdi... Yok, efendim yok. O yaşta kalb olur mu? Ehemmiyetsiz. Hani şu kadınlık hastalığı yok mu? Galiba ona benzer bir şey... Siz hemen buraya gelin... Evet, beni sorun... Kocanız görmeden beni göreceksiniz. Vereceğim bazı tıbbi talimat var... Bekliyorum.. Daha iki saat buradayım...

(Baş asistan içeri girer.)

Talât — Gel bakalım doktor; pek az görüşebiliyoruz canım.

Reşit (Baş asistan) — Vakit kalmıyor ki efendim, hasta pek çok.. Çarçabuk akşam oluveriyor.

Talât — Ufak tefek bazı işleri de baş hemşireye bırak... Sana yardım etmiyor mu yoksa?

Reşit — Bilâkis... Çok memnunum. Çok yardımını görüyorum.

Talât — Açık söyle, eğer işe yaramıyorsa değiştirelim.

Reşit — (Telâşla) Katiyen, o almasa işler yürümez. Allah için çok liyakatli, çok ehliyetli...

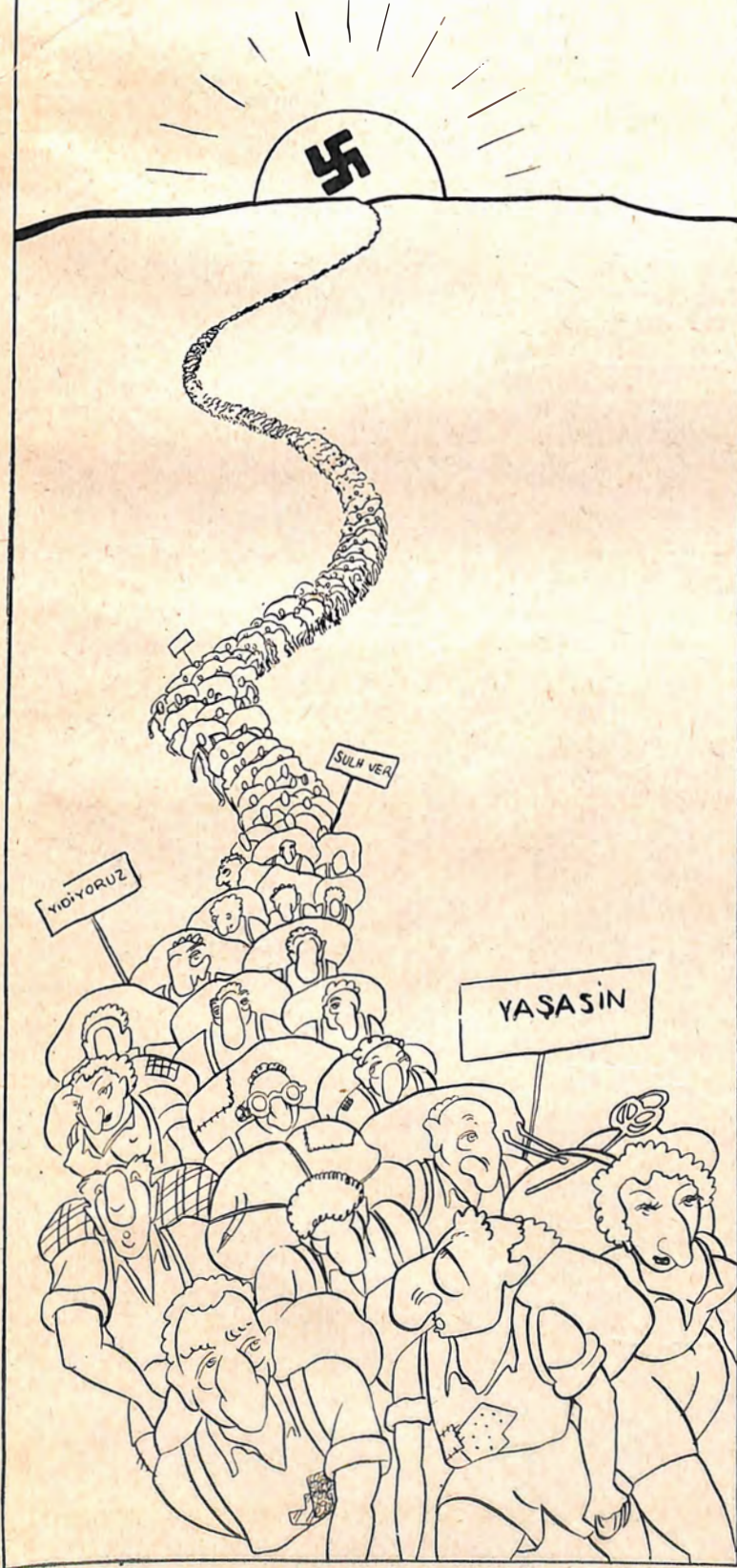
Talât — O da senin için böyle söylüyor...

Reşit — Ya... Sahi mi?

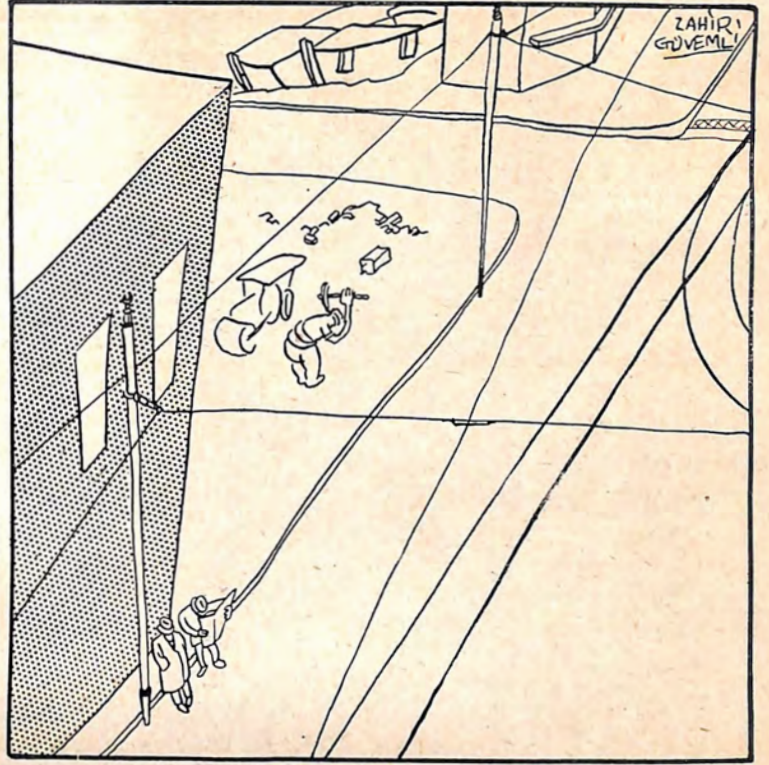
(Sonu var)

10,000 Yahudi genci

Yaya olarak Varşova'dan
Filistine gitmeğe hazırlanıyor

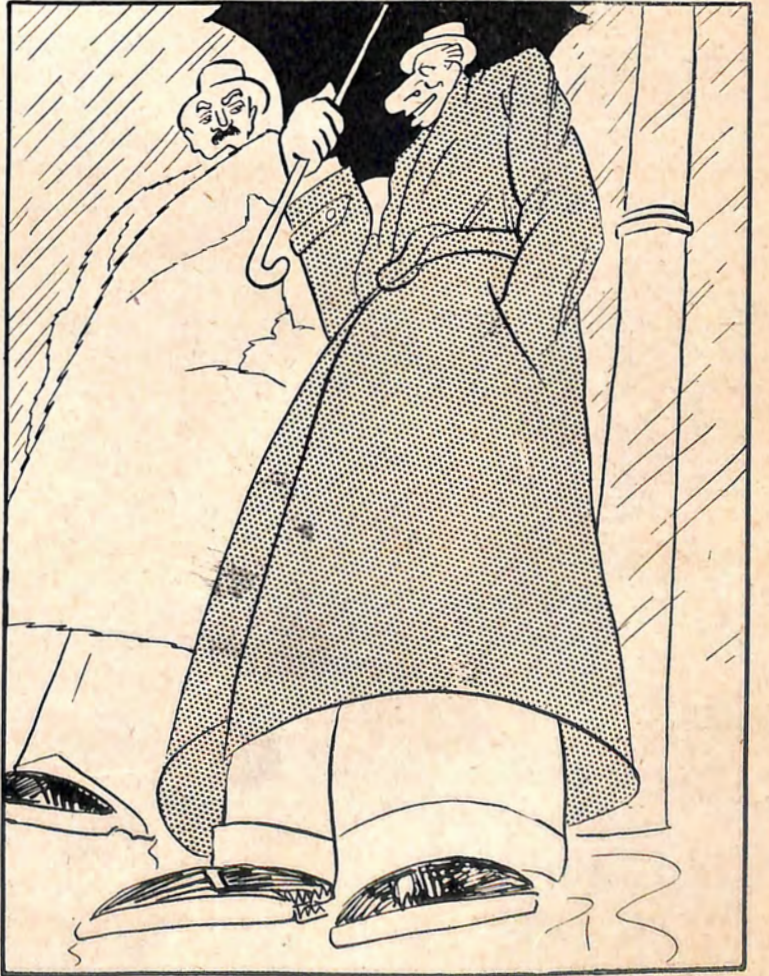

Tarih bir tekerrürdür:
Yirminci asırda «on binlerin ric'ati»

Gazetelerden: Evkaf İdaresi yıktırılan Valide hanımı
Postahane karşısında yaptıracak..

- Binaya kim yerleşecek dersin?..
- Her halde İstanbullu imar komisyonu!..

Belediyeci — Nihayet sokakların sulanma meselesi-
ni de hallettik!..

İstanbullu — Malûm!.. Yağmur mevsimi geldi!..

— Ne o küçük bay?.. Yine açmaza düştün?.

— Sen daha alay et.

— Elbet alay ederim.

— Hele karnın acıksın da görürsün!

Gece olmuştu. Güneş Yeşilköy fenerinin arkasından, altın bir kalem ucundan düşen kırmızı bir mürekkep damlası gibi, esmer sulara çoktan damlayıp gitmişti. Dört kişi idiler. Mühürdara doğru yürüyorlardı. Cavit ile Celâl Kadıköylü idiler. Kadınlar Şişliden gelmişlerdi... Lemanla Ca-

vit eski dosttular, Ferhunde ile Celâlin de maceraları hiç de yeni değildi. Uzun zamandanberi görüşmemiş olan bu dostlar Kadıköy iskelesinde rastlaştılar. Baylar sordu:

— Nereye böyle?

Kadınlar cevap verdi:

— Kısmet aramağa!

Celâl ile Cavit bakiştılar. Ceplerinde ikişer lira para vardı. Bu para ile bir Fener seyranı yapabilirlerdi. Gözle anlaştılar ve sözle bayanları davet ettiler.

Fenerde mümkün olduğu kadar yeyip içtiler. Daha doğrusu baylar, ceplerindeki para kadar bayanlara ikram ettiler. Fakat aralarında teklif tekellüf yoktu. Leman: «Para ne imiş? dedi. Dostluk sağ olsun!» Ve çantasından beşlik bir banknot çıkardı. Yeniden rakılar ve mezeler ısmarlandı. İşte bu suretle geceyi buldular ve son vapuru kaçırdılar.

İşin asıl felâketi dördünün de cebinde metelik yoktu. Ne ile yemek yiyeceklerdi? Celâlin evi yatmağa müsaitti, ama yatmadan evvel, karınlarını doyurmanın çaresine bakmaları lâzımdı. Fenerde yedikleri meze dişlerinin kovuğunda kalmamış, buna mukabil rakı iştahlarını açmıştı. Celâl düşünüyor, Leman alay ediyordu.

Yavaş Yavaş, maksatsız ve gayesiz Mühürdara doğru yürüyorlardı. Cavit: «Bir çare bulsak » diye söyleniyordu. Nihayet Ferhunde sevinçle haykırdı:

— Ben buldum...

Yolun ortasında durdular, baş başa verip konuştular. Sonra Ferhunde yalnız başına olarak ilerledi, Mühürdar bahçesine girdi.

* * *

Bahçe تنها idi. Yalnız tek tük masalarda bir kaç akşamcı vardı. Ferhunde bahçe kapısında durup içeriye seri bir göz gezdirdi ve derhal avını seçti. Sol taraftaki ağacın altındaki masada oturan iki kişiye doğru yürüdü. Onlar da daha Ferhunde kapıda görünür görünmez «bıldırcın düştü!» zehabına kapılmışlardı. Kadının kendilerine doğru yürüdüğünü görünce ikeredütleri kalmadı ve önlerinden göz süzerek geçen Ferhunde'ye: «Küçük bayan buyurmaz mısınız?» diye sordular. Bizim küçük bayan ricaya lüzum göstermedi. Masaya oturdu.

Ferhundenin iki sarhoşu kaldırıp lokantayı götürmesinin uzun sürmediğini söylemeğe lüzum yok değil mi?

İki arkadaş, bir de Ferhunde, iskelede bir lokantaya girip oturdular. Yemeklerini ısmarladılar. Tam bu esnada içeriye Leman girdi:

— Eh aşkolsun sana kardeşim, kendine acımıyorsun, bari bize acı!

Gazetelerden: Seyyar esnafa, haftada iki kere sıcak yemek verilecek ve ayda 250 kuruşa yatacak yer bulunacak...

— Ne o yahu, sen memuriyetten istifa mı ettin?

— Evet.. Artık lüks hayat sürüyorum!

Feryadile masaya sokuldu... İki arkadaş bir müddet kaşla gözle esraren-giz bir şey görüştüler... Lemanın gelişine memnundular. Yeni gelen eskisine: «Haydi, kalk, Allah aşkına gidelim, başımıza belâ gelecek!» diye ısrar ederken, baylar ona: «Hele bir yemek yeyiniz, ondan sonra gidirsiniz!» diye rica ediyorlardı. Leman acıklı bir tavır takınmış: «Siz işin iç yüzünü bilmezsiniz, ah bir bilseniz!» diye baş sallayıp diz dövüyor, bir taraftan da garsona pişkin bir büftek ısmarlıyordu.

Çorbalar içilip etler yendikten sonra içeriye Celâl girdi. Gözleri yerinden uğramıştı. Burnundan soluyordu. Leman onu görünce:

— Dur, dedi. Sakın münasebetsizlik etme, gel de sana meseleyi anlata-yım. Sen Ahmedî gördün mü?

— Hayır, ama dört tarafı arıyordur. Nerede ise buraya da gelir.

İki arkadaştan biri öbürünün kulağına eğildi:

— Belâya çattık!

— Hayır canım, toyluk etme, o da esnaf. Ona da bir yemek yediririz, mesele kalmaz!.

Celâl da masaya oturdu. Ondan sonra Leman meseleyi o iki baya anlattı:

— Hemşirem (Ferhunde'yi gösterdi.) Kocasile bu gece kavga etti. Kocasını bir kadınla yakalamıştı. Ben de mukabele bilmisil yapacağım diyerek sokağa fırladım... Akşamdanberidir biz de arkasından sokaklara düştük. (Celâli göstererek) kocam bir tarafta, eniştem Ahmet diğer tarafta firariyi araştırıyoruz. Buraya geldiğim zaman yüreğime indi. Deli kız eğer yetişmese idik dediğini yapacaktı. Siz iyi birer erkeğe benziyorsunuz, namuslu bir ailenin namını berbat etmek istemezsiniz: Eğer eniştem Ahmet gelirse mahvoluruz, vallahi hepimizi öldürür.

İki arkadaş kalktılar. Korkulu gözlerle kapıya bakıyorlardı. Leman onları teskin etti:

— Oturunuz, siz zevcimin aziz arkadaşısı imiş gibi davranırsınız. Ahmet gelirse Celâl sizi ona takdim eder. Karı kocayı barıştırsanız, ondan sonra ayrılırız. Bu iyiliği diriğ etmezsiniz değil mi?

İki arkadaş bu iyiliği diriğ etmediler. Bittabi tam bu esnada lokantaya giren Cavidî Ahmet diye takdim etti-

— Bence asrî kadın meselesi, çorap meselesidir monşer... Bir sağlam çorap yok!..

— Hayır, bence ayakkabı meselesidir... Bir sağlam ayakkabı yok!..

.....
ler. Yemekler yendi, kahveler içildi ve ayrıldılar.

* * *

Celâlin evinde Lemanla Ferhunde soyunmuşlar, katılarak gülüyorlardı. Ferhunde dedi ki:

— Ben size boğacak bir iki enayi nasıl olsa buluruz, demedim mi?

Celâl merakla sordu:

— İyi ama, bu iki kişinin enayi olduklarına bir bakışta nasıl hükmettin?

— Canım, karanlıkta, bilmediği bir kadını masasına davet eden, sonra da onu lokantaya götürüp karını doyuran erkek elbet enayidir!

Ercümend Ekrem

ACELE

Müdür, kapı aralığından içeriye baktığı zaman kâtiple daktilo kızın öpüşüklerini gördü. Fakat, görmemiş gibi seslendi:

— Bay Refik... Elindeki iş acele değilse bırak ta biraz bana gel...

Kâtip nefes nefese cevap verdi:

— Çok acele, çok...

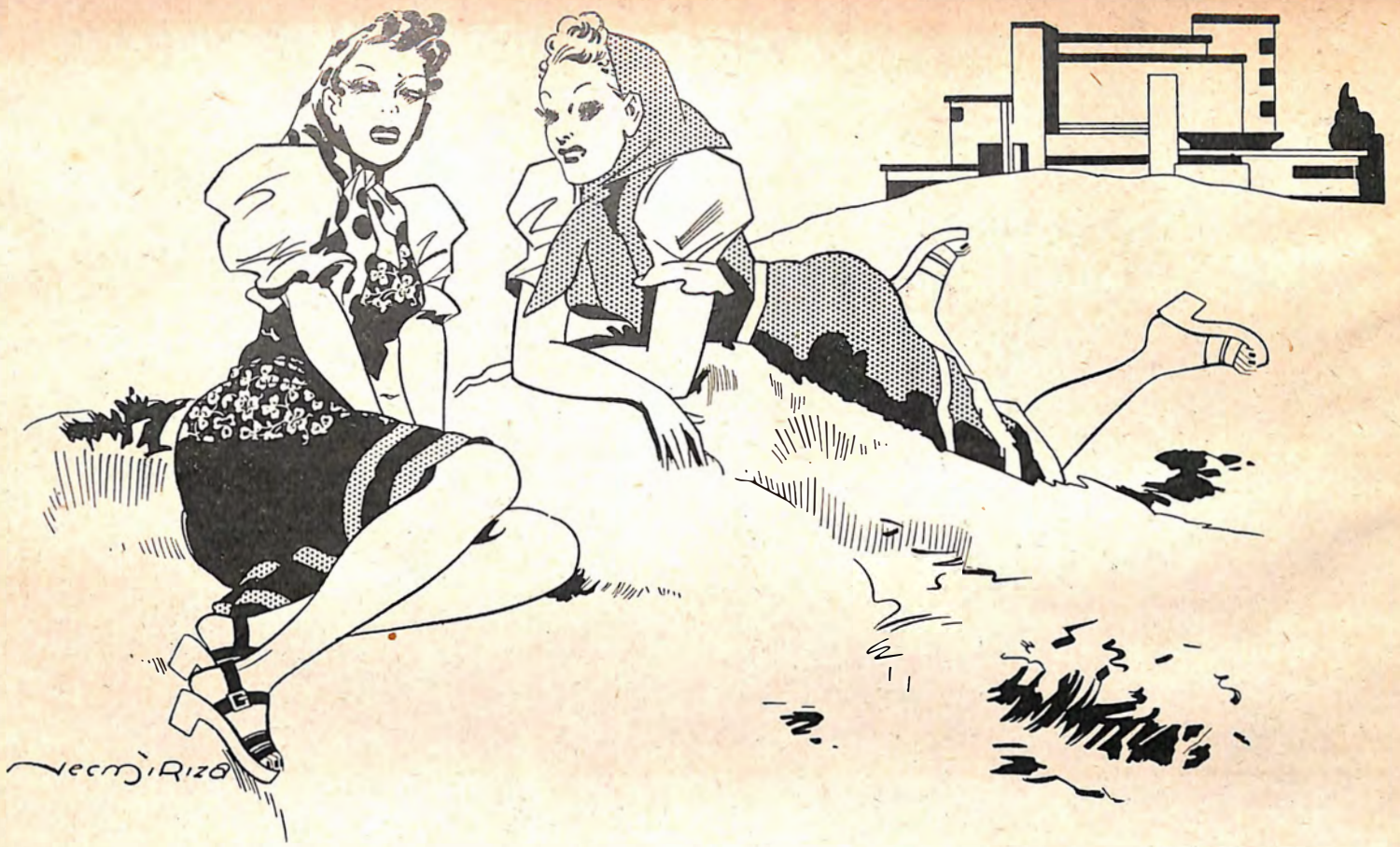
Müdür Tekrar sordu:

— Peki, çabuk bitecek mi?

— Hayır... Daha şimdi başladım!

Müdür, manalı bir sesle emretti:

— Öyle ise Bayan daktilo da sana yardım etsin... Çabuk bitir...

- Şu cemil ne budala oğlan... Dün gece karanlıkta beni öpüvermesin mi?..
- Bunun için mi budala diyorsun?..
- Hayır... Öptükten sonra: Affedersiniz, sizi nişanlım sandım diye özür diledi.

İ H A N E T

Bay Sadi zamanın meşhur tüccarlarından. Meşhurluğu yalnız lûğat manasına almayınız: Sahiden zengin-
dir de!...

Aldatmaya da akli ermez aldanmı-
ya da.

Bir kusuru vardır: Patavatsızlık!.

Bay Sadi 35 yaşlarındadır. Evle-
neli iki yıl oluyor karısını mı soruyor-
sunuz?... Çok güzel.

* * *

O akşam Bay Sadi eve geldiğinde
pek yorgundu. Yemeğini yeyip, kah-
vesini içti, ve yattı.

Bir müddet sonra Bay Sadi, hafif
bir gürültü ile uyandı. Bir kadınla bir
erkeğin konuşmasını andıran bu gü-
rültü galiba karşıki salondan geli-
yor... İyice kendine gelen Bay Sadi
yanılmadığını anladı... Ses oradan ge-
liyordu...

Kadın sesi şüphesiz karısınınki idi.
Fakat bir de erkek sesi vardı...

Kanı beynine vuran Bay Sadi, na-
sıl olur, diye yataktan fırlayıp kulak
kabarttı.

Aman Allahım...

Kadın — Ah sevgilim, işte nihayet
başbaşa kalabildik... Denizlerin dibin-
den, ormanların içinden daha sakın
bu yerde bizi kimsenin rahatsız etme-
sine imkân yok.

Erkek — Kendimi bu geceki kadar
hiç bir vakit bahtiyar hissetmemiştim.
Gel sevgilim gel, kollarımın arasına
gel ki, rüyada olmadığımızı anlıyalım..
Ve nihayet kavuştuğumuz saadeti
damla damla içelim...

Bunu müteakip Bay Sadi müthiş bir
şey duydu:

İçerdeki kadınla erkeğin uzun uzun
öpüşmesini...

Nerede ise çıldıracaktı; saçları dim-
dik olmuş, gözleri dönmüş, elleri ayak-
ları titremeğe başlamıştı.

Demek deli gibi sevdiği karısı niha-
yet ona böyle bir oyun oynıyacaktı.
Hem de kendi evinde; burnunun dibin-
de... Bu ne küstahlıktı yarabbi...

Kötü kötü düşünerek masanın gö-
zünden aldığı madenî bir şeyi titrek
parmaklarıyla sıkarak salona doğru ka-
rarını vermiş bir adam gibi kat'i adım-
larla ilerledi...

Şiddetle kapıyı açtı; âdeta homur-
danarak elektrik düğmesini çevirdi,
tabancayı sesin geldiği tarafa doğrult-
tu, ve ... ve şaşırdı kaldı.

Radyonun başında oturan karısı o-
nu bu vaziyette görünce, ödü patlamış
gibi ayağa fırladı... ve:

— Sevgili kocacığım, rahatsız ola-
cağını bilseydim radyoyu açmazdım,
çok güzel bir piyes vardı, onu dinliyor-
dum.

Derken radyoda âşikane sözlerle
öpüşmeler hâlâ devam ediyordu...

Adnan Tahir

ŞÖHRET

Bir şöhet meraklısının cenazesinde:

— Ne müthiş kalabalık, değil mi?..
Bütün edibler, şairler, meşhur simalar
gelmiş...

— Evet... Bütün meşhur simalar...

— Doğrusu, merhum böyle olacağı-
nı bilseydi şimdiye kadar çoktan vefat
ederdi!

Karışık bir dava

Zıprıyan ailesinin erkânı hep birden ölüp de, ahrette şeytanın huzuruna çıkacak olsalar, iblis bile bütün şeytanetile bunları yekdigerinden ayırt edemez ve behemehal her birine ayrı ayrı numara koydurturdu. Nerede kaldı ki, bu aileyi alâkadar eden bir sirkat davasında şahit Zırtapozyan'ı dinledikten sonra, mahkeme için içinden çıksın. Maamafih Zırtapozyan'ı biz de dinliyelim. Bakalım ne söylüyor:

— Huzuru hakimanezizde utanırım demee... Ve lâkin bunlar kıyak familyadır. Ağnattırayım da gör. (Markar Zıprıyan)'ın karısı mefrum olmuş, bir de yirmi iki yaşında oğlu var idi. Markar, düpedüz çapkın, hovarda, kanıcı bir adam idi. Derken efendime deorum, zengin bir dul kanı ilan kızı çıktı. Hasılı kelâm, uzatmaalım, Markar Zıprıyan, oğluna:

— Aşot, dedi, evlenmek istersin? Bir ana ilân kız vardır... Birini sen, birini de ben alınız.

Bunun üzerine Aşot, babasına: «He!» deyi cevap etti, velâkin, ağnar ağnamaz ki kızı babası istoor, mırın kırın etmiş ise de sonunda, asıl paranın anada olduğunu habar aldığı gibi kabul etti. Dügün, dernek, feşmekân efendim sensin, bir de baktık ki babası oğlunun damadı, oğul babasının kaynatası, koca kanı kızının gelini... Karman karış bir iş oldu. Derken...

Reis — Bu tafsilâtın lüzumu yok, bunları geçiniz.

Şahit — İyice ağnaasınız deyi söylorum elmasım!.. Cenabını boş yere sıkmak isterim?.. Velâkin, meselâ gün oldu ki oğul, hani ya babasının kayın pederi olduğundan, damadına, yani ya pederine beş para vermez oldu...

Reis — Sirkate dair ne biliyorsanız, onu söyleyiniz. Bu anlattığınız şeylerin esas davaya taallûku yok.

Şahit — Can baş üstüne, reiz beyzadem! Danılmaasın!.. Haniya davanın mefhumu ayan beyan olsun deyi cenabına tacizlik veroorum. Şu kıdar ki, her ikisinin de kap kafilden birer bızdığ, yaniyaki çocukları dünyaya gelmiş ise, Aşot'un bızdığ, Markarın torunu olduğu gibi aynı zamanda karısının karadaşı, yaniyaki kayın biraderi oldu. Markar'ın çocuğuna gelincez, o da...

(Dinliyenlerde gülüşmeler).

— Reis — Kısa kesin diyorum.

Şahit — Nah, işte kesoorum, Bayzadem! Bundan da kısa kestiğim gibi ne işe yarar, sornam?.. Gün geldi ki Markar Zıprıyan sizlere ömür mefat oldu. Bunun üzerine kayın pederi..

Reis — O da kim?

Şahit — Bak, göröorsun, bayzadem? Zırtapozy, deminden ağnatoor idi isem, hip deyi lâfını kestir. Bu dava, bildiğin davalardan değildir.

Reis — Sizi bu yolda beyanı mütaleadan menediyorum. Sorulan suallere cevap veriniz.

Şahit — (Küskün) Sor bakalım!

Reis — (Davacıyı göstererek) Bu bayan kim?

Şahit — Madam Zıprıyan. Müteyef-fa Bay Markar Zıprıyanın familyasıdır.

Reis — (Maznunu göstererek) bu

bay, bu madamın nesi olur?

Şahit — Hem üvey oğlu, hem de üvey babasıdır. Zerem, irahmetlik Bay Markar, oğlu Aşot'un ki nah işte bu zattır, aynı zamanda damadı idi. Bayan Şazik...

Reis — O da kim oluyor?

Şahit — (Maznunu işaretle) Bayın familyası... Yaniya madamın hem gelini, hem de valideleri oloor. İşte bundan ötürü aralarında merastan yana bir takım maraza etmişler ise asıl hırsızlık iddiası bundan çıkoor. Altık, mesele gün gibi ağnaşılmıştır. Daha benden sorup öğreneceklerin vardır?

Reis — Hayır! gidebilirsiniz!.

Muhakeme on beş gün sonraya talik edildi. Allah vere de bu müddet zarfında dava büsbütün arap saçına dönmese!

Çekirge

Akbadanın anketi: 4

Nurullah Ataç ve Orhan Veliye göre : Hakikî san'atkâr!..

Çapkın

On beş yaşında ya var, ya yoktu. İçinde aşkın gizli sızısını, yüreğinde muhabbetin tatlı baygınlığını adı belirsiz bir hastalık gibi duymağa başlamıştı.

Henüz kendisinden kaçmak lüzumunu hissetmiyen tazeleri, henüz kendisine çocuk diye bakan komşu kızlarını içli gözlerle süzüyor, rahatını, huzurunu, uykusunu kaybediyordu..

Bir yaz akşamı Ahmedin kalbinde yeni bir ufuk açıldı: Dalı basma entarisinden taşan canlı, kütür kütür vücudiyle şu hizmetçi kız ne güzel bir taze idi..

Ahmet, elinin altındaki bu hazineyi nasıl olup da şimdiye kadar keşfedemediğine şaşıyordu..

O günden sonra Ahmet, Ayşe ile daha sıkı alâkadar olmaya başladı: Geçerken omuz vuruyor, bir şey alıp verirken elini sıkıyordu..

Nihayet, el şakalarının hayli ilerlemesinden cesaret alan Ahmet, herkesin yatağına çekilip derin uykuya daldığı bir saatte ayaklarının ucuna basa basa odasından çıktı.

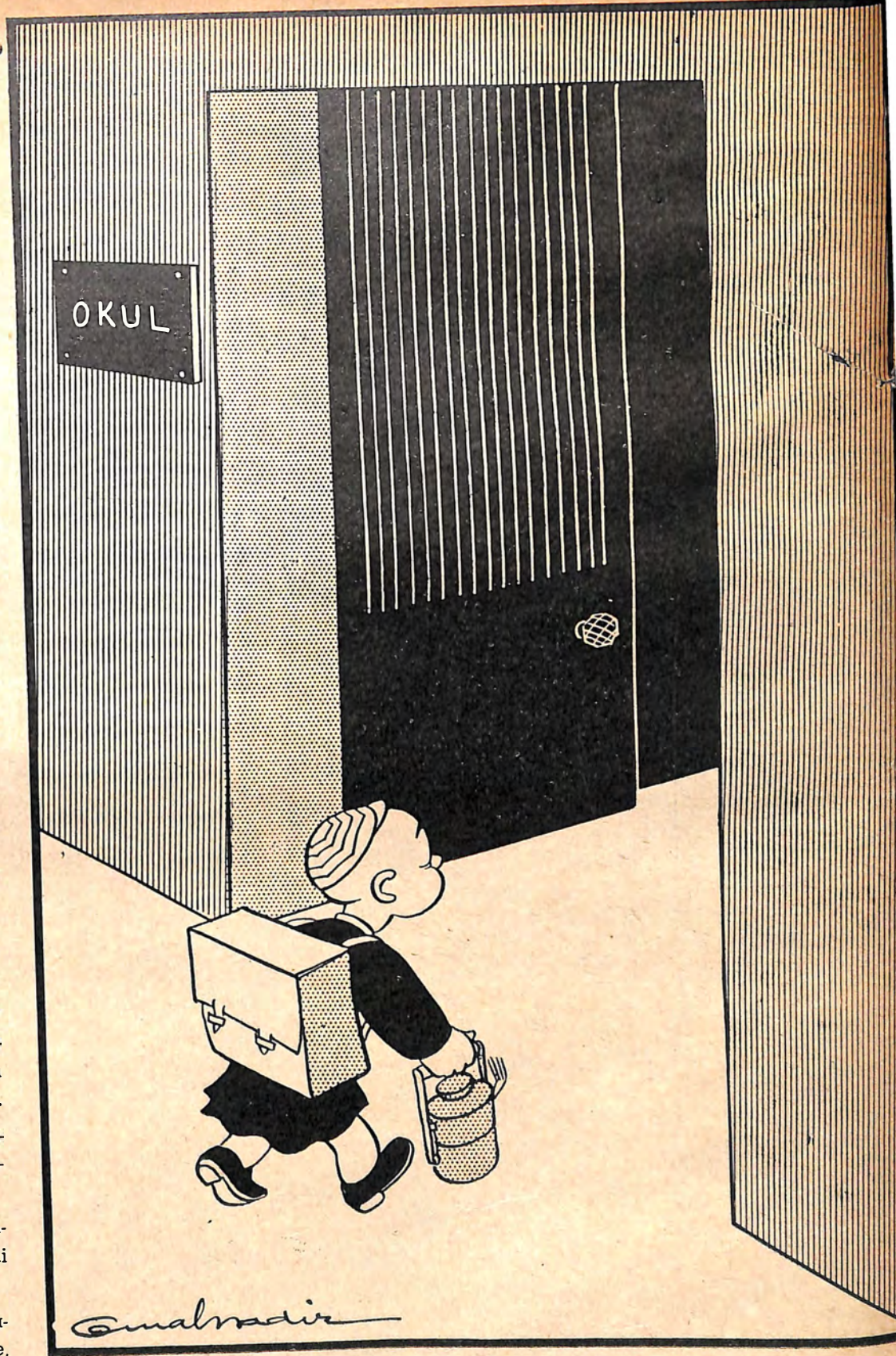
Karanlık sofabı geçerken, kalbinin atışından kendisi de korktu.. Kafes deliklerinden bakan ay, onun bu haline gülüyor gibiydi... Merdivenleri gıcırdatmaktan çekinerek indi.. Taşlığı geçti ve Ayşenin kapısı önünde durdu.

Köylü kızı, güzel vücudunu yatağa sermiş, ağzı tatlı bir rüyanın lezzetile aralık, yan çıplak yatıyordu..

Ahmet, boğazında bir şeyin düğümlediğini, içinden canının çekildiğini duydu..

Biraz daha beklerse, düşüp bayılacaktı. İğildi, yüzünü Ayşenin yüzüne, ağzını Ayşenin ağzına yaklaştırdı..

Ve ondan sonra ne oldu, artık bilmiyordu... Bir çığlık kopmuş, bir tokat şaklamış, annesi, babası merdivenler-

Mektepler...

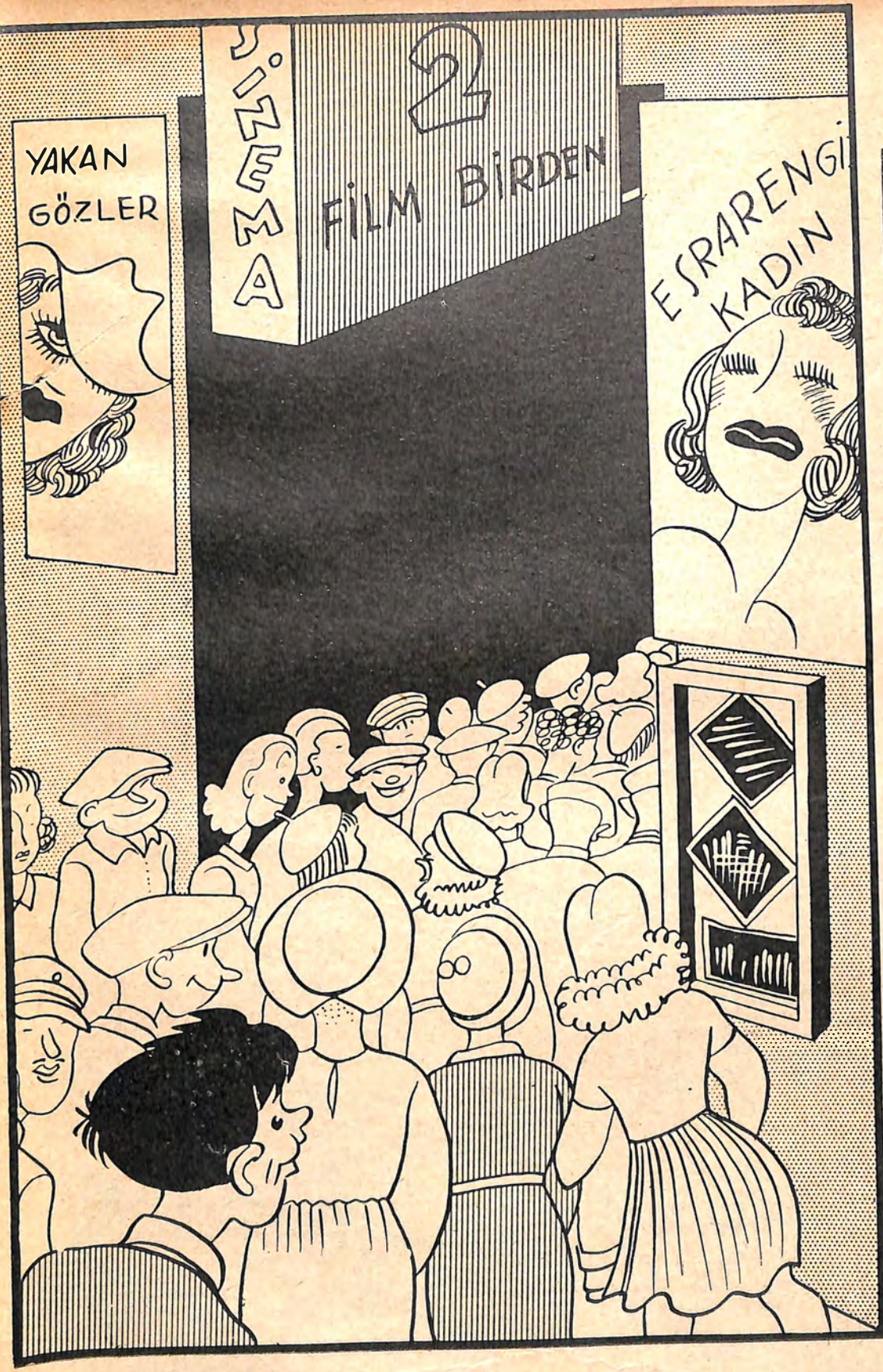
den koşuşmuşlar, bütün ev halkı hizmetçinin yatağı etrafında toplanmıştı.

Bu ilk muvaffakiyetsizlikten sonra, evde Ahmedin ismi çapkına çıktı, bu hâdise mahalleye yayıldı, komşuların ağzına düştü ve yalnız genç kızlar, taze dullar değil, ihtiyar nineler bile ondan kaçmaya başladılar..

Herkes yaka silkiyordu:

— Çapkın Ahmet mi? Maazallah! Bu yaşta bir çocuk böyle azgınlıklar etsin, görülmemiş şey doğrusu!..

Çapkın sıfatı artık Ahmedin lâkabı olmuştu. Ondan herkes böyle bahsediyordu:

Açılıyor...

— Çapkın Ahmet!...

Seneler geçiyor, fakat Ahmedin bu ilk günahı bir türlü unutulmuyor, bir türlü affedilmiyordu.

Evde hizmetçiler onun eline ellerini değirmekten korkuyorlar, mahalle delikanlılarla oynayan en hafifmeşrep kızlar bile ona yüzlerini peşesiz göstermiyorlardı!

Asıl fenası, Ahmede yüz vermekle kalmıyorlar, kız da vermiyorlardı..

— Çapkın Ahmet mi?. Allah esirgesin... Cna kız verilir mi?.. İstanbul bütün kızları onun!

Halbuki, zavallı Ahmet, on beş yaşının o yarım rüyasından sonra, tam bir mahrumiyet içinde kalmıştı. Şimdi

yirmi beş yaşında idi. Aradan on sene, on tane uzun sene geçmişti. Fakat, her kabahati, her kusuru silen zamanın eli, bu çocukluk macerasını, günler, aylar, yıllar geçtikçe zihinlere daha derin, daha esash işlemiş, onu unutulmaz bir macera haline koymuştu.

Ailesi, Ahmede kendi mahallelerinden kız bulamıyacaklarını anlayınca uzak semtlerden kız aramaya başladılar. Fakat, küçük bir tahkikat Ahmedin bu büyük kusurunu derhal meydana çıkarıyordu:

— Çapkın Ahmet mi?. Evlâdınıza acıyınız ayol... Hiç öyle insana kız verilir mi?..

— Çapkın Ahmet mi?. Sakın ha hemşire... O ne uçarı, o ne ele avuca sığmaz şeydir, bilmezsin... Daha on beş yaşında iken hizmetçilerin koynuna girerdi!..

Yıllar durmadan geçti, geçti, geçti. Şimdi çapkın Ahmet, bembeyaz saçları, mahzun yüzü, dalgın gözleriyle altmışlık bir ihtiyardır.

Fakat, çapkın Ahmedin şöhreti hâlâ dillerde destan...

Zaman zaman kapısını çalan gazeteciler, ona, aşka, kadına dair yaptıkları anketler için sualler soruyorlar:

— En büyük aşkınız hangisidir?

— Hangi kadınları daha çok seversiniz?

— En uzun aşkınız ne kadar sürdü?

— Çapkınlık hatıralarınız arasında hâlâ sizi heyecana düşüren var mıdır?

Ve zavallı çapkın Ahmet, bütün bu suallere, hayatının yegâne çapkınlık hatırası olan kırk beş yıl evvelki yarıda kalmış rüyayı anlatmakla iktifa ediyor:

— En büyük, en heyecanlı aşkım mı?. Henüz on beş yaşında idim...

Çimdik

Sobanın başına toplanmış, dışarda poyraz, kuduran nefesile etrafı hırpalarken, yazdan bahsediyorduk. Söz, yazdan Adaya, Adadan Bayan Zülfü-yara intikal etti.

Bay A. M.:

— Zülfüyare dokunalım! dedi.

Bay N. Y. ilâve etti:

— Bu sene yazı yalnız geçirdi, kocası gelmedi.

Haremi izahat verdi:

— Bir ay yalnız kaldı. Bir ay sonra kocası geldi. Günahı boynuna, kim olduğunu ifşa etmiyeceğim.

Bir bay gülerek sordu:

— Kocasının geldiği gece ne oldu biliyor musunuz?

— Hayır bilmiyoruz... Aman anlat-sanıza!

Bay anlattı:

— Zülfüyar Adaya geldiğinin otuz birinci günü akşamı kocası Adanadan avdet etti ve Adaya gelip kansını o-telde buldu. Karı koca bir aylık ayrılığın acısını çıkarmak için o gün birbirlerinden hiç ayrılmadılar, kavga etmediler. Geceyi dar buldular. Odalanna çıktılar, odada biraz fazla gürültü etmişler, Zülfüyarın buseleri biraz fazla şapırdayınca yan taraftaki odanın duvarı vurulmuş ve şen bir erkek sesi haykırmış:

— Her gece bunu mu dinliyeceğiz?

Geçen gün Nemikaya gittim. Aynanın önünde şapkasını giyiyordu. Hazırlandıktan sonra, hizmetçisine dönüp şu emri verdi:

— Ben biraz sokağa gidiyorum. Eğer

ben gelmeden evvel Mehmet gelirse, Ahmede telefon eder, Hasan geldi so-kağa çıkamıyacak, dersin!

Kim olduğunu rica ederim sormayınız. Düşünürseniz bulursunuz. Kırk sekiz yaşına rağmen, otuzdan yukarı çıkmıyan bir bayan.

O gün, sürmüş, sürüştürmüş, fil gibi vücudüne çalâk hareketler yaptırmağa çalışarak karşıma geldi. Yine, bermutat gençlikten, güzelliğten, aşktan söz açtı. Dedi ki:

— Sizi temin ederim, aşkı ilham edemediğim gün gelince, samimî bir dostum çekinmesin, söylesin, bir an tereddüt etmem. Anlıyor musunuz? Bir rövelver alır, şakağıma dayar, bey-nime bir kurşun sıkırım.

Kumandayı verdim:

— Ateş!...

Bayan Y.Y. Y'nin çayında idiler. Mevzu pek nazik bir cereyan almıştı. Şişlinin en güzel kadını kimdi?. En iyi kim giyiniyordu? Kimin zevki selimi vardı?

Bayan P. Ş. nın zevk sahibi olduğu Selimden belli idi. Doğrusu Selim güzel erkekti. Son zevkinin «İlhamı» da Pariste bekliyordu!...

Uzun boylu, heykel vücutlu bir bayan dedi ki:

— Tanıdıklarımız içinde en becerikli kadın kimdir?...

Çok düşündüler, Nihayet buldular:

En becerikli kadın Bayan S. Y. dir.

Biri sordu:

— Neden?

— Çünkü veresiye giyinir, fakat peşin para ile soyunur!

Dürdane, hakikaten inci gibi bir kızdı. Dünyada kimsesi yoktu. İmamın evine sığınmıştı. İmam da Dürdaneyi seviyordu.

Bir gün Dürdane ağılıyarak imamın yanına geldi:

— Başıma gelenleri sormayınız... Bugün bir genç beni öptü, dedi.

İmam cüppesini toparladı:

— E, sonra ne oldu?

— Doğrusu bu hoşuma gitti... Genç kanapeye, yanıma oturdu.

İmam heyecanlandı:

— E, daha sonra!..

— Belimden yakaladı... Önce gözlerini gözlerimin içine dikti.

— Aman daha sonra?..

— Sonra, dudaklarını dudaklarıma dokundurdu..

— E, anlat, anlat! Daha sonra?...

— Tam bu esnada içeriye annesi girdi.

İmam, top gibi sıçrayıp oturarak nefes nefese haykırdı:

— Hay gelemey olaydı!..

Kumru

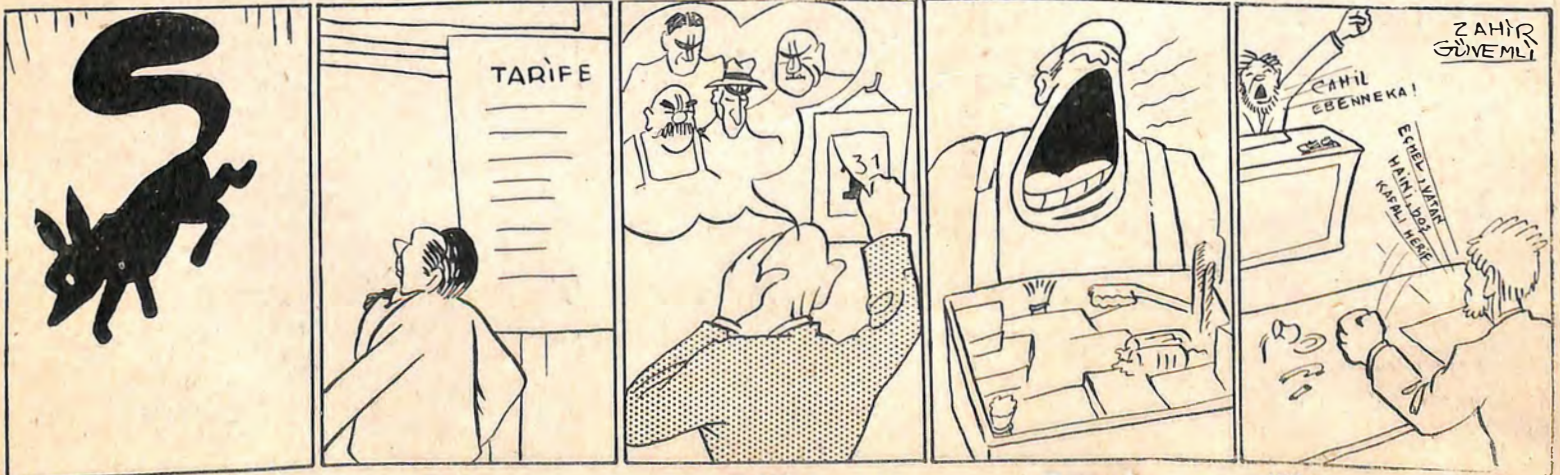
MİSAFİR

Sayfiyede iki komşu dertleşiyorlar:

— Yahu, sizdeki erkek misafir, bizdeki kadın misafire pek baygın baygın bakıyor..

— Aman birader, inşallah bir ân evvel sevişirler de evlenip giderler!..

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Esnaflı biinsaf

Fedai

Felâket

Feryad

Fikir

münakaşaları

İĞNE!

Rıza, zeki, malûmatlı bir gençtir. Yeni girdiği dairenin müdürü, ona kendi ehemmiyetini göstermek için nasihat etti:

— Yazdığınız tezkereyi gördüm. Hatınız fena değil. Fakat ifadeniz biraz müphem. Öyle vuzuh ile yazınız ki, en cahil bir insan bile okur okumaz her cümleyi anlasın...

Genç memur, gizli bir istihza ile sordu:

— Meselâ, zatiâliniz hangi cümleyi anlıyamadınız?..

ZAMAN

Mahkemede:

— Bu adamın cebinden saatini niçin aldın?

— Şey... Zamanın ne kadar olduğunu anlamak için!

— Anla öyle ise: Altı aydır!

DERS

Küçük Mahmut, harıl harıl tarih dersine çalışıyordu.

Bitişik odada dikiş diken annesi, oğlunun kendi kendine: Fatih, Aya-sofya, Sultan Selim, Beyazıt diye birşeyler söylediğini duyunca bağırdı:

— Mahmut! deli gibi mahalle isimlerini ezberliyeceğine otur da dersine çalış afacan!...

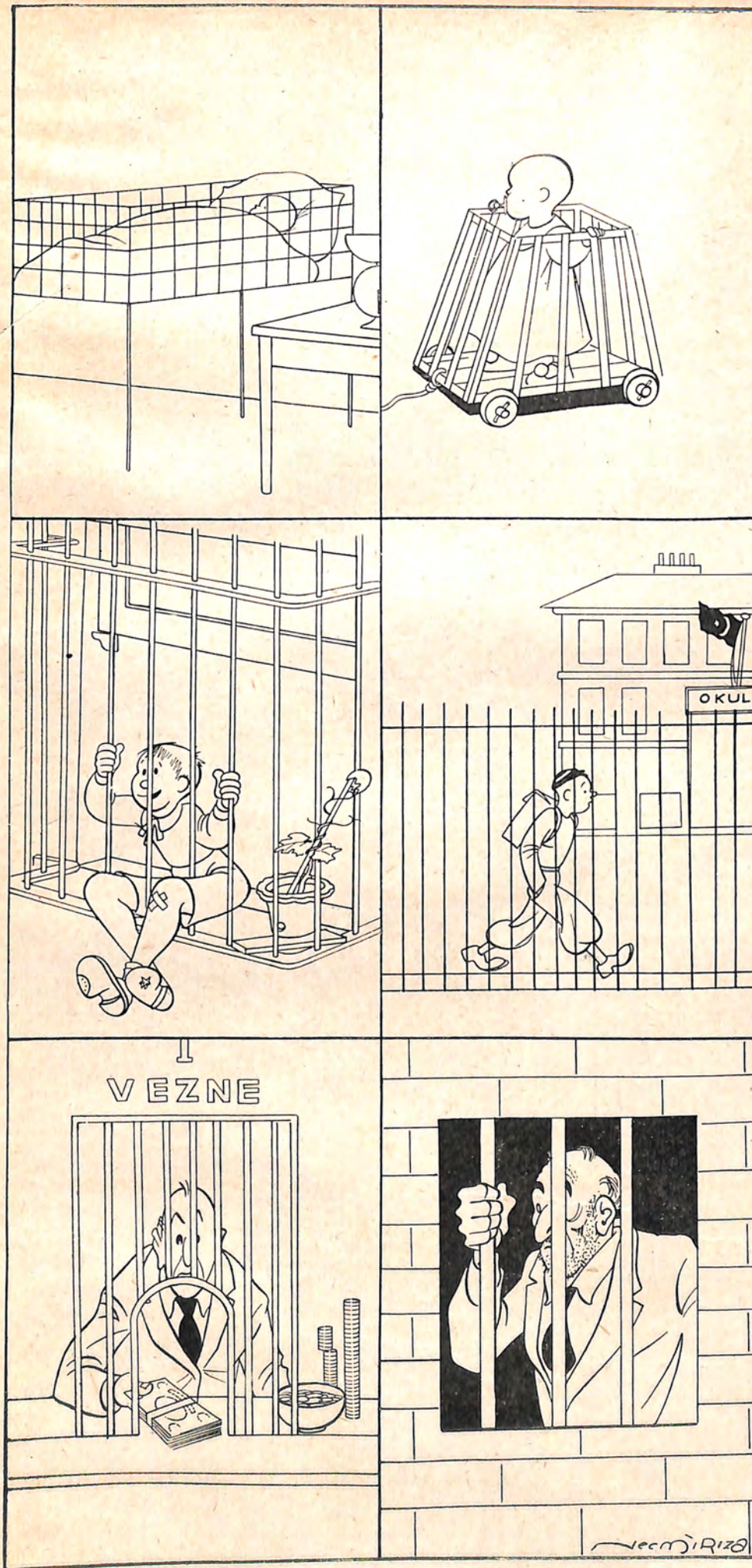
NEFRET

Florya plâjında bir delikanlı ile bir genç kız arasında:

Erkek — Sevgilim, niçin öyle bana arkamı dönüp yattıyorsun?

Kız — Sana nefretimi göstermek için...

Erkek — Ah, ne güzel nefretin var!

Bir ömür böyle geçti...

Kulaktan Kulağa

YİYEMEM!

Bay Ercümen Ekrem bir gün lokantaya gitmişti. Listeye baklı ve ısmarladı:

— Bir çorba.

Çorba geldi. Bay Ercümen durdu, düşündü, garsonu çağırdı:

— Ben bu çorbayı yiyemem...

— Başüstüne, başka getireyim...

Bir başka çorba geldi. Ercümen Ekrem gene durdu, düşündü ve garsonu çağırdı:

— Ben bu çorbayı da yiyemem!

— Peki efendim... Başka getireyim!

Bir başka çorba daha geldi. Fakat Bay Ercümen bu sefer de durdu, düşündü ve tekrar:

— Garson, dedi, ben bu çorbayı da yiyemem!.

Onun üzerine lokanta sahibi ellerini uğuşturarak masaya yaklaştı:

— Bayım, dedi, affedersiniz amma çorbalarımız çok güzeldir... Bir yudum alsanız, eminim ki yersiniz...

Ercümen Ekrem itizar etti:

— Belki güzeldir ama ben yiyemem!

— Niçin?

— Çünkü kaşığım yok!.

ÇİRKİN

Bayan kocasına sordu:

— Kuzum Allah aşkına, dünyada ne kadar çirkin erkek varsa niçin birer birer getirip bana takdim ediyorsun?

— Fena mı yavrum?. Onların karılarını düşünür de teselli bulursun!

SON GÜN

İki arkadaş arasında:

— Yahu bugün pek şen,pek neşelisin..

— Evet, yarın evleniyorum da...

— Aman birader, öyle ise fırsatı kaçırma, eğlen, eğlen... Son gündür!

ZİYARET

— Yahu, senin karın için her gün bir tanıdığını ziyaret ediyor diyorlar...

— İnanma azizim, inanma... Öyle olsa arada sırada beni de ziyaret ederdi!

Kız — Ah, bu ne güzel tango...

— Bu tango değil canım, Bethofenin Dokuzuncu Senfonisi...

— Ya, öyle mi?.. Bir tango gibi güzel de...

BÜLBÜL

Bayan Leylânın salonu... Kadın, erkek, bir hayli misafir... Salonun yanındaki Şark odasında Bayan Leylânın kızı ile âşıkı yalnız...

Genç yalvarıyor:

— Niçin yanıma gelmiyorsun?. Niçin benden uzak kaçıyorsun?

— Duymuyor musun?. Annem piyano çalıyor..

— Daha iyi ya sevgilim, herkes onunla meşgul... Kimse bizi düşünmez!

— Öyle ama, şimdi neredeyse şarkı söylemeğe de başlar... O zaman bütün davetliler birer ikişer buraya akın ederler!..

YERLİ YERİNE

İki tüccar arasında:

Yahu, bizim oğlanı senin yazıhane-ye alır mısın?

— Birader, bizde iş yok ki!

— Daha iyi ya...Zaten onun da elinden iş gelmez!

SAĞLAM!

Alacaklı — Bay evde mi?

Uşak — Hayır, gitti...

Alacaklı — Bana para bırakacaktı. Braktı mı?

Uşak — Hayır, unuttu!.

Alacaklı — Unuttuğuna emin misiniz?

Uşak — Eminim bayım. Giderken kendisi söyledi!

Bir hırsızın doğuşu

Ahmet, memleketin tanınmış hırsızlarından. Bulunduğu şehirde giremiyeceği ev, soyamıyacağı kasa yoktu. İşinde eline çok para geçiyordu. Fakat insanlar tuhafır. Bazan en kazançlı meslekten bile usanırlar. Ahmet de böyle yaptı. Bir gün hırsızlığı bıraktı. Herkes gibi namuslu bir adam oldu ve kazandığı paralarla bir ticarethane açtı.

Ahmedin dünyayı görüşü çok değişmiş değildi. Yalnız şimdi polisler, gözünde, (hürmete şayan adamlar) oluvermişlerdi. Derken Ahmedin aklına evlenmek geldi... Ve evlendi.

Lûtfiye iyi bir kadındı, gözü evinden başka bir şeyde değildi. Fakat bir gün kocasının karşısına geçti. Yutkunduydu, dudaklarını ıslattı ve... kendisinin de vaktile (hırsız) olduğunu itiraf etti. Fakat ne yapılabildi. Geçmişe mazi derlerdi. Şimdi Ahmetle, Lûtfiye yine her günkü gibi yaşıyacaklardı.

Fakat bir gün Lûtfiye, yakında ane olacağını söylediği zaman ikisini de bir düşünce aldı: Şimdi kan koca namuslu insanlar olmuşlardı ama, ya çocukları anne ve babasının hırsızlık istidatlarına tevarüs ederse?. Öyle ya, ikisinin olmasa bile, ya annenin, ya babanın huyu çocuğa geçer ya?!

Nihayet çocuk doğdu. Fakat yavrunun sağ avucu sımsıkı kapalıydı. Hiç bir şey miniminiyi avucunu açmağa ikna edemiyordu. En sonunda Ahmet ile Lûtfiye doktora baş vurdular. Lâkin doktor çocukta bir vücut arızası olmadığını söyledi.

Münevver bir tanıdığın tavsiyesi üzerine bir «psikolog» a müracaat edildi. Psikolog meşhur (Fröyd) ün tedavisi usulüne göre anne ve babanın bütün hayatlarını öğrenmek istedi. Bunun üzerine Ahmetle Lûtfiye âlime, sır saklıyacağına dair yemin ettirdikten sonra eski hırsızlıklarını itiraf ettiler. Artık psikolog için mesele kalmamıştı.

— Şimdi çocuğun avucunu açacağım!.

Dedi ve cebinden altın saatini çıkararak çocuğun gözünün önünde sal-

HERŞEY

Hikmet Feridunun refikası Bayan Semiha Hikmet Feridun, **HERŞEY** için Amerika seyahatinden topladığı çok cazip notları ve Holivud hatıralarını yazıyor: Bu hatıralarda Villi Friç, Marlen Ditrh gibi büyük sanatkârlarla mülâkatlar okuyacak, Nevyorkun yüz katlı binalarını, dünyaları hayrette bırakan müzik hollerini gezecek, görecek ve Amerikalı kadının emsalsiz güzelliğini seyredeceksiniz!

HERŞEY

52 sahifesinde, en güzel yazıları, en nefis resimleri ve en meşhur imzaları toplamıştır

HERŞEY

Şimdiye kadar eşini görmediğiniz bir mecmua olacak.

52
Sahife
10
Kuruş
Pek yakında..

lamıya başladı. Bu sallanan pırlıtı karşısında çocuğun gözleri parladı. Sıkılmış yumruğunu yavaş yavaş yukarı kaldırdı ve saati yakalamak için avucunu açtı.

O vakit çocuğun açılan parmakları arasından ebenin altın yüzüğü yere yuvarlandı.

İspinoz

NE MUTLU !

Bayan M... Telâşla uşağı çağırırdı:
— Çabuk git, istasyonda kocamı bekle... Eğer son trenden çıkarsa bana haber ver. Sana bahşiş vereceğim!

Uşak sordu:

— Ya çıkmazsa?

Bayan boş bulundu:

— O zaman iki misli bahşiş veririm!

Tefrika No. 12

MAHMUD YESARİ

— Hayır, çok hoş konuşuyorsunuz da ondan...

Cin, kollarını kumlara yapıştırmış başını bileklerinin üstüne koymuştu:

— Kim bilir, belki de öyledir.

Plâjdan ayrılırken, delikanlı sordu:

— Yarın buluşuyor muyuz?

— Elbette. Neye sordunuz?

Cin, dalgın duruyordu:

— Kadınların kararları belli olmaz da...

Remide, çılgın bir kahkaha kopardı:

— Çok hoşsunuz!.

Genç kadın, eve döndüğü zaman, garip bir baş dönmesi içinde idi. Cin, kimdi? Bunu merak etmeye başlamıştı. Daha mektep çağında sayılırdı; fakat mektebe ait tek kelime ağzından çıkmıyordu. Okuyup yazmağı düşünmeden kendini tamamen spora verebilmek için, onun, zengin bir aile çocuğu olması icap ederdi. Bisiklete biniyor, kürek çekiyor, motör kullanabiliyordu. Bunları öğrenbilmesi için de çok boş vakti olması lâzımdı.

Serbest hali de, bu ihtimalleri kuvvetlendiriyordu. Güvenecek yeri olmıyan bir gencin, bu kadar serbest, tasasız yaşaması imkânsızdı. Belki de bir kaç sene, kolejde okumuş, biraz lisan öğrendikten sonra, mektebe gitmekten vaz ge-

çip kendini tamamen spora vermişti. Başka türlü olmasını, Remidenin aklı almıyordu. Orta halli bir aile çocuğu bile, bu kadar tasasız olamazdı.

Düşüncelerinde bu sona varan Remide, hayallerini genişletiyordu. Cin, zengin bir ailenin çocuğu olunca, arkadaşlığı da yüz kızartmazdı. Remide, kocasına Cin'i tanışınca vaziyet düzelirdi. Genç kadın, Cin'i alarak otomobille de gezebilirdi.

O gece, kocası Veysiye, tekrar Cin'in bahsini açtı:

— Bir gün, sen de plâja gelmez misin?

Veysi Kazanç, bu teklife yan çizdi:

— Biliyorsun ki doktor, bana güneşte gezmeyi yasak etti.

— Sen, gölgede oturursun, kocacığım.

— Boş bir günümde gideriz.

Remide, için için sinirleniyordu:

— Buraya geldik geleli, senin boş gününü görmedim ki... Pazarları bile İstanbul'a iniyorsun?

— Ne yapayım, kancığım. Bundan, ben de memnun değilim. Fakat peşinde koştüğüm bir çok işler için, pazarları da çalışmaya mecbur oluyorum.

Remide, o gece, kocasının üstüne varmadı:

— Peki, dedi. Sen bilirsin.

Veysi, karısının gücendiğini sanarak telâşa düşmüştü:

— Ancak daha bir kaç gün sıkı çalışacağım, o kadar. Bu hafta içinde, plâja birlikte gideriz.

Genç kadın, kocasının boynuna sarıldı:

— Mersi kocacığım.

Ertesi gün, plâjda, Remide, Cin'e:

— Sizi kocamla tanıştıracacağım, dedi.

Delikanlı, yine tasasızdı:

— Çok memnun olurum.

Remide, şaşırılmıştı; lâkin, şaşkınlığını belli etmek istemiyordu. Cin, neye tasasız durmuştu? Remide de, genç, yaşlı bütün kadınlar gibi, erkeklerin kendisine hususî bir ehemmiyet vermesini, ayrı bir alâka göstermelerini istiyordu!. Bunu kadınlığının, gençliğinin, güzelliğinin bir hakkı olarak tanıyordu. Ehemmiyet verilmemeğe, alâka gösterilmemeğe tahammül edemiyordu.

Bir genç ve güzel kadına karşı, hususî bir ehemmiyet veren, ayrı bir alâka gösteren bir genç erkek, o kadının kocasından bahsedildiği zaman, biraz olsun, irkilmez miydi?

Remide, şüphelenerek sordu:

— Siz, kocamı tanıyor musunuz?

Cin, yine tasasızca başını salladı:

— Evet. Bir kaç kere gör-

düm. Ben, sabahları bisikletle idman için İhlamur kadar sarkarım. Sizin bay da İstanbul'a çok erken iniyor.

Genç kadın, Cin'in kocasını korkulacak bir rakip saymadığını anlıyordu. Bu, Remidenin hem hoşuna gitmiş, hem de canını sıkıyordu:

— Kocom, görüldüğü kadar yaşlı değildir.

Cin, buna da aldırış etmiyordu:

— Evet, yaşından çok genç görünüyor.

Remide, dudaklarını ısırırdı. Ne cevap verebilirdi? Kocasını ne kadar müdafaa ederse o kadar küçük düşecek ve küçük düşürmüş olacaktı. Cin'in tasasızlığı, aldırış etmeyişi, gençliğin meydan okuyuşundan başka bir şey değildi.

Cin, genç kadını kolundan tuttu, denize doğru yürütmek istedi:

— Dersimize başlayalım.

Remide bahsin değişmesine memnun, ileri sıçradı:

— Haydi... Bugün, muhakkak yüzeceğim.

Fakat Remide, Cin'in kollarında o kadar gevşemişti ki, delikanlı hatırlattı:

— Biraz canlı hareket ediniz.

— Kendinizi sıkmayın, salıverin, demiştiniz.

— Ama, bu kadar da değil...

(Arkası var)

— Ben yokken neler yaptın bakayım?..

— Daktilo ile yazı yazmasını öğrendim!..

[İtalyan karikatürü]

— Aferin, aferin, hani nişanlın münzevi bir adamdı?..

— Bayancığım, bundan daha münzevi olamaz ya?..

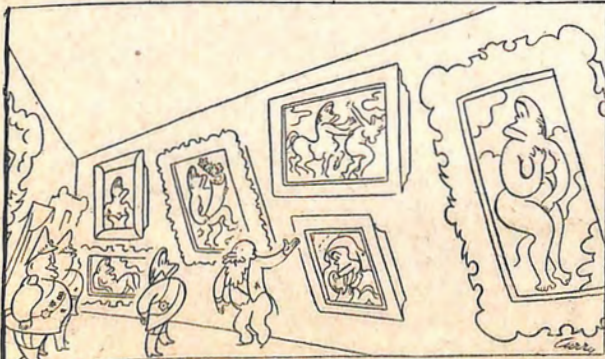
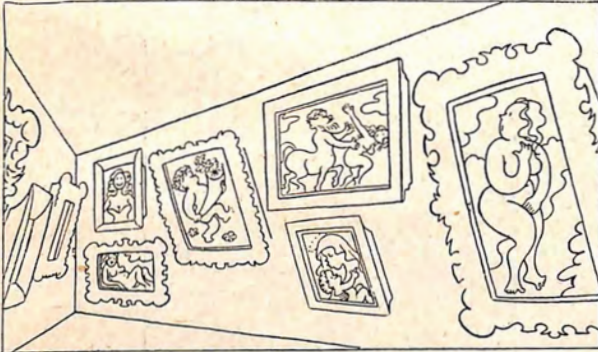
[İtalyan karikatürü]

— Aman, o ne surat yahu?..

— Ben size kaç kere beni bu herifin karşısına çıkarmayın dedim. Babası göz doktoru, kardeşi dişçi imiş!

[İtalyan karikatürü]

Küçük diktatör resim sergisinde!..

[Fransız karikatürü]

1900 modası

— Sevgilim, saçlarını kestirmelisin, bir saattir seni arıyorum...

[Fransız karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

VIROZA

HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

SILKO

ROMATİZMA
LUMBAGO SİYATİK

NERVIN

UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK

Güzel, sağlam ve neş'eli

çünkü

RADYOLİN

kullanıyor

Dişlerdeki leke, pas ve küfleri temizler. Ağızda-ki mikropları imha eder.

Dişlerin çürümesine mani olur.

Sabah öğle ve akşam her yemekten sonra dişlerinizi muntazaman fırçalayınız.

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır ve diş etlerini kuvvetlendirir

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Kılış Fabrikası

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

REKTA

BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

NEOKALMİNA

BAS DIŞ AĞRILARI
NEURALJİ

Buruşmuş ve ihtiyarlamış

Bir cildi gençleştirmiştir.

Bir doktorun
şayanı hayret
bir keşfi

Viyana'nın tıbbi mecmuaları, bütün dünyayı hayrette bırakan fennin, en son muzafferiyetini ilân ediyorlar. Buruşuklukların yalnız sebebi teşekkülünü değil, onların izale çaresini de bulmuşlardır. Anneler, hattâ büyükanneler, gençliklerindeki taze ve açık tenlerini 50 ve 60 yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki buruşuksuz ve yumuşak ciltlerini temin edebilirler.

Hastanelerdeki tecrübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamağa başladığımızda, meydana çıkar. Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve besleyici unsurlarını kaybeder. Bu unsurlar, şimdi büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal olunabilmektedir. Cilt, bu cevherle beslenildiği takdirde yeniden tazeler ve gençleşir. İşte Viyana Üniversitesinde Prof. Dr. Stejkal idaresinde yapılan tecrübelerde elde edilen şayanı hayret semereler budur. Doktorun bu şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde malî fedakârlıklarla Tokalon Müessesesi tarafından temin edilmiştir.

Biocel tabir edilen bu canlı cilt hüceyratı hülâsası ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkinde bulunur. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde 60 ve 70 yaşlarındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmadan evvel pembe rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Birkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve daha genç görürsünüz. Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri kapatır. En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp beyazlatır.

SAÇ
BAKIMI

Güzelliğin

En birinci şartıdır.

Petrol Nizam

Güzel ve beyaz dişlerle süslü Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tetebbüatı esasına tevfikân istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörlerde satılır.

*Yiyeceklerinizi daima taze
saklıyan sıhhatinizin kalkanı*

Westinghouse

Buz dolabıdır

Türkiye Umum Müessilliği:

HELIOS Müessesatı. Galata İstanbul (P. K. 1400)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>